

BESZÁMOLÓ - ERASMUS+ TANULMÁNYI MOBILITÁS

ORSZÁG: Románia

BEFOGADÓ INTÉZMÉNY: Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem- Universitatea De Arte Din Târgu-Mureș

TANÉV: 2025/26 I. félév

KRE KÉPZÉS: Osztatlan tanári, 10 féléves

Utolsó pillanatban döntöttünk úgy három szaktársammal, hogy kihasználjuk az Erasmus+ program adta lehetőségeket. Hirtelen ötlettől vezérelve, pontosan a leadási határidő előtt intéztük el a jelentkezéshez szükséges dolgokat, aztán vártunk. Romániába, azon belül is Erdélybe, a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemre (Universitatea De Arte Din Târgu-Mureș) jelentkeztünk, és ha jól tudom, nem akadt vetélytársunk a pályázás során.

Miért pont Romániát választottuk? Nos, mehettünk volna nyugatabbra is Európán belül, de több okból is Erdély és Marosvásárhely mellett döntöttünk. Egyrészt más egyetemeken a félév korábban kezdődött, vagy jóval későbbért véget mint a Károlin, így féltünk, hogy sokat csúsznánk a második félév kezdésével. Másrészt úgy gondoltuk, hogy magyar nyelvterületen könnyebben tudunk olyan kapcsolati hálót építeni, amely valószínűleg megmarad hosszabb távon is. Emellett viszonylag gyorsan - akár egy fél nap alatt - elérhető Marosvásárhely Budapestről (repülőjárat is jár!) így ezek a szakmai kapcsolatok ápolhatóak néha-néha személyesen is. Hazaérve úgy látom, hogy ezek az előfeltevéseink beigazolódtak. Még a hazautazásunk hónapjában tervezünk visszatérni Marosvásárhelyre az egyetem Nyitott Kapuk programsorozatára.

A kiutazás előtti ügyintézés a Károli részéről nagyon gördülékenyen zajlott: mindenről részletes tájékoztató emailt kaptunk képekkel, videókkal, így időben el tudtunk intézni mindent. A fogadó intézmény felől is megkaptuk időben a szükséges dokumentumokat, de pl. az órarend összeállítását már csak az egyetemen, személyesen tudtuk megcsinálni, ami kicsit stresszessé tette az évkezdést.

Egy kétszobás lakásban laktam egyik szaktársammal együtt. Kényelmi okokból döntöttünk úgy, hogy kiveszünk egy lakást. Nehezen találtuk meg, de egy kis szerencsével eljutottunk egy magyar főbérletőshöz, aki fél évre is ki tudta adni a lakását. Az egyetemnek van egyébként kollégiuma, max. 20 perc sétára a városközponttól. A havonta kapott ösztöndíjunk kb. negyede ment rá fejenként a szállásra, mivel ketten fizettük. A rezsi számlák azonban általában magasabbak, mint Magyarországon.

Zöld úton, telekocsival utaztunk ki ketten, majd a karácsonyi szünet után a hóhelyzet miatt vonattal mentünk ki. A busszal szemben azért kényelmesebb, mert lehet sétálni, szabadabban mozogni, és bár a repülő a leggyorsabb és legkényelmesebb, a bőröndjeink miatt nem jöhetett szóba. Elérhető fülkés éjszakai vonat is, amiben ágyak vannak és hajnalban kell átszállni. Sajnos akkor nem volt közvetlen vonatjárat Budapestről Marosvásárhelyre.

Az egyetem a városközpontban van, egy kis emelkedőn kell felsétálni. Az épület igényes, rendezett, az utcája pedig viszonylag csendes. Tartozik egy kis könyvtár is az egyetemhez, amiben - ha éppen nem tartanak órát -, kiváló a légkör egyéni munkához.

Az egyetem oktatói lelkesen és kedvesen fogadtak minket. Minden kérdésünkre igyekeztek választ találni, és nem ért minket semmiféle megkülönböztetés azért, amiért korábban nem arra a képzésre jártunk. Igazodtak hozzánk is természetesen, ha a tananyagban esetleg máshol tartottunk, és úgy érzem, hogy minden lehetőséget megkaptam ahhoz, hogy szakmailag fejlődjek, új területeken próbáljam ki magam. Akadtak nehézségeim, de az ott megismert kollégáim - egyben már barátaim - segítettek mindenben.

Külön beszámolót érdemel a diákélet. Az egyetem viszonylag kicsi, és mivel két kara van – magyar és román – így valamennyire megfelelő a hallgatóság. Én nem tudok románul, így a magyar diákokkal barátkoztam leginkább. A hallgatók nagyon nyitottak voltak, és őszinte kíváncsisággal fogadtak minket. Könnyen egy-egy asztaltársasághoz lehetett kerülni, és ha ott valakikkel beszélgettél, azontúl a folyósón és bárhol a városban már megismertek, köszöntek nekünk.

Őszintén, klisés talán, de ilyen intenzív félévem még nem volt életemben, mint amit Erasmus programmal tölthettem. A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemen rengeteg szakmai és baráti kapcsolatot szereztem, és szeretettel ajánlom bárkinek, aki nem menne túl messze, de éppen elég messze ahhoz, hogy egy másik világba csöppenjen.